

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 14Co/27/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415200133
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Koščo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8415200133.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Košču a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Romana Tótha v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783, zastúpeného JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou, so sídlom Hviezdoslavova 7, 036 01 Martin, proti žalovanému: B. A., Z.. XX.X.XXXX, Z. B. XXX XX Q. V. XXX, zastúpenému opatrovníkom JUDr. Marekom Málikom, vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Poprad, o zaplatenie 3.375,44 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok z 2.12.2015 č.k. 9C/14/2015-117, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietavej časti vo veci samej, ako aj vo výroku o náhrade trov konania.

Sporovým stranám n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Kežmarok rozsudkom rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.518,69 Eur spolu s úrokom vo výške 23,40 % ročne zo sumy 1.703,96 Eur od 4.3.2014 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 581,40 Eur od 5.3.2014 do zaplatenia, vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.668,45 Eur od 5.3.2014 do zaplatenia a vo výške 8,25 % ročne zo sumy 268,84 Eur od 5.3.2014 do zaplatenia, to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 105,09 Eur a iných trov konania vo výške 63,71 Eur, to všetko na účet právneho zástupcu žalobcu v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V dôvodoch rozsudku uviedol, že žalobca žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 14.01.2015 žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 3.375,44 Eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 44,50 % ročne zo sumy 679,39 Eur od 04.03.2014 do zaplatenia, so zmluvným úrokom vo výške 23,40 % ročne zo sumy 1.703,96 Eur od 04.03.2014 do zaplatenia, so zmluvným úrokom vo výške 44,50 % ročne zo sumy 417,71 Eur od 04.03.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 889,- Eur od 05.03.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.934,48 Eur od 05.03.2014 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 551,96 Eur od 05.03.2014 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobca tento nárok odôvodnil tým, že na základe písomnej žiadosti poskytol žalovanému tri úvery vo výške 690,- Eur, 1.726,- Eur a 499,- Eur na nákup spotrebného tovaru, a to tak, že za žalovaného uhradil časť kúpnej ceny tovaru zodpovedajúcu výške poskytnutých úverov a žalovaný tovar prevzal. Žalovaný sa zaviazal tieto úvery splácať v mesačných splátkach v dohodnutej výške splatných vždy k 15. dňu v mesiaci počnúc dohodnutým dňom. Nakoľko žalovaný túto svoju povinnosť neplnil, dňa 04.03.2014 sa stali tieto tri úvery splatnými, pričom žalobca požadoval zaplatenie sumy 889,- Eur pozostávajúcej z istiny nesplateného

úveru vo výške 679,39 Eur, dlžných úrokov, poplatkov a poisťného vo výške 170,91 Eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 38,70 Eur. Ďalej požadoval zaplataenie sumy 1.934,47 Eur pozostávajúcej z istiny nesplateného úveru vo výške 1.703,96 Eur, dlžných úrokov, poplatkov a poisťného vo výške 203,72 Eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 26,80 Eur. Napokon si prostredníctvom tejto žaloby uplatnil nárok na zaplataenie sumy 551,96 Eur pozostávajúcej z istiny nesplateného úveru vo výške 417,71 Eur, dlžných úrokov, poplatkov a poisťného vo výške 103,55 Eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 30,70 Eur. Všetky tieto nároky vyplývajúce z troch nesplatených úverov spolu predstavujú žalovanú istinu vo výške 3.375,44 Eur (889,- Eur + 1.934,48 Eur + 551,96 Eur). Okrem toho si žalobca uplatnil nárok na zaplataenie úrokov vo výške 44,50 %, resp. 23,40 % ročne dojednaných v zmluvách a úrokov z omeškania, nakoľko žalovaný ani po splatnosti úveru dlžné sumy neuhradil. Vykonaným dokazovaním mal súd za jednoznačne preukázané, že žalobca, ako veriteľ a žalovaný, ako dlžník, uzavreli dňa 10.04.2013 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako Zmluvu č. 1, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 690,- Eur, dňa 19.06.2013 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 2, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 1.726, Eur a napokon žalobca ako veriteľ a žalovaný, ako dlžník uzavreli dňa 04.11.2012 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako Zmluvu č. 3, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 499,- Eur. Všetky tri poskytnuté úvery boli účelovo viazané na kúpu tovaru s tým, že časť kúpnej ceny tovaru zodpovedajúca úveru bola žalobcom vyplatená priamo predajcovi, čo nepochybne vyplýva z potvrdení o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na všetkých troch úverových prípadoch žalovaného. Žalovaný, ktorý tento tovar prevzal, sa týmito Zmluvami č. 1, 2 a 3 (bod 1.1. Zmlúv) zaviazal tieto úvery splácať v mesačných splátkach vo výške po 36,20 Eur (Zmluva č. 1), vo výške po 57,55 Eur (Zmluva č. 2) a vo výške 28,77 Eur (Zmluva č. 3). Z prehľadu splátok predloženého žalobcom, ako aj potvrdení o prijatí splátok registrovaných na úverových prípadoch žalovaného, nepochybne vyplýva, že žalovaný uhradil žalobcovi vo vzťahu k Zmluve č. 1 celkovo tri splátky po 36,20 Eur, teda spolu 108,60 Eur, vo vzťahu k Zmluve č. 2 uhradil iba jednu splátku vo výške 57,55 Eur, a napokon vo vzťahu k Zmluve č. 3 uhradil iba 8 splátok po 28,77 Eur, teda spolu sumu 230,16 Eur. Uvedený priebeh splácania úverov, ktoré súd zistil, napokon súhlasí aj s tvrdením žalobcu uvedenom v jeho písomnom vyjadrení a s predloženými listinnými dôkazmi. Pokiaľ sa jedná o uplatnenú istinu žalovanej pohľadávky, súd vo vzťahu k Zmluve č. 1 považoval za dôvodný nárok žalobcu na zaplataenie sumy vo výške 581,40 Eur predstavujúcej nesplatenú istinu úveru, ktorý bol žalovanému poskytnutý vo výške 690,- Eur po odpočítaní splátok zaplatených žalovaným spolu vo výške 108,60 Eur. Vo vzťahu k Zmluve č. 2 považoval súd za dôvodný nárok žalobcu na zaplataenie sumy vo výške 1.668,45 Eur predstavujúcej nesplatenú istinu úveru, ktorý bol žalovanému poskytnutý vo výške 1.726,- Eur po odpočítaní splátky zaplatenej žalovaným vo výške 57,55 Eur. Napokon súd vo vzťahu k Zmluve č. 3 považoval za dôvodný nárok žalobcu na zaplataenie sumy vo výške 268,84 Eur predstavujúcej nesplatenú istinu úveru, ktorý bol žalovanému poskytnutý vo výške 499,- Eur po odpočítaní splátok zaplatených žalovaným spolu vo výške 230,16 Eur. Preto súd žalobcovi priznal nárok na zaplataenie istiny vo výške 2.518,69 Eur (581,40 Eur + 1.668,45 Eur + 268,84 Eur). V prevyšujúcej časti týkajúcej sa uplatnenej istiny nad sumu 2.518,69, žalobu zamietol. Súd právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je predmetom tohto konania a ktorý je založený Zmluvami č. 1, 2 a 3, posúdil ako vzťah spotrebiteľský (čo napokon účastníci konania, vrátane žalobcu, ani nespochybňovali), podliehajúci právnomu režimu zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmlúv. Súd pri názore o správnosti aplikácie zákona č. 129/2010 Z. z. vychádzal zo skutočnosti, že žalobca mal v čase uzavretia Zmlúv č. 1, 2 a 3 postavenie veriteľa tak, ako ho definuje ustanovenie § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., pretože ako právnická osoba zapísaná v obchodnom registri podnikajúca v právnej forme akciovej spoločnosti, poskytla žalovanému spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti vykonávanej v predmete podnikania zapísanom v obchodnom registri. Naopak, žalovaný uzavrel Zmluvy č. 1, 2 a 3 ako fyzická osoba - nepodnikateľ, a teda má v zmysle § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. postavenie spotrebiteľa. Predmetné Zmluvy č. 1, 2 a 3 sú tak v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ako aj v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvami spotrebiteľskými v podobe spotrebiteľského úveru. Z uvedeného právneho posúdenia zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania súd vychádzal aj pri rozhodovaní o nároku žalobcu na zaplataenie zmluvného úroku vo výške 44,50 % ročne, ktorý si žalobca uplatnil na základe Zmlúv č. 1 a 3. Hoci Zmluvy č. 1 a 3 majú všetky zákonné náležitosti spotrebiteľskej zmluvy v súlade s ustanovením § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., súd konštatoval, že dojednaná výška úrokov 44,50 % ročne odporuje dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Súd z úradnej povinnosti preskúmal priemerné úrokové miery úverov poskytnutých v eurách v segmente spotrebiteľských a ostatných úverov pre domácnosti (S.14+S.15)

od 1 roka do 5 rokov, ktoré na svojom webovom sídle uverejnila Národná banka Slovenska a zistil, že priemerná úroková miera pri tomto type úveru poskytovaného bankami predstavuje vo vzťahu k Zmluve č. 1 (k aprílu 2013) 15,02 % ročne a vo vzťahu k Zmluve č. 3 (november 2012) 14,90 % ročne. Dohodnutý úrok vo výške 44,50 % ročne tak prekračuje túto priemernú úrokovú mieru v oboch prípadoch viac ako 2 násobne, čo považoval súd z hľadiska vyváženosti vzťahov spotrebiteľského charakteru, za neprijateľné. Súd na jednej strane rešpektoval skutočnosť, že výška úrokov u nebankových subjektov, ktorým je aj žalobca, musí byť vyššia, ako obvyklé miery úrokov poskytovaných bankami, a to vzhľadom na vyššie podnikateľské riziko spôsobené poskytovaním úveru menej solventným, a teda z pohľadu splácania aj rizikovejším klientom. Na strane druhej však toto zvýšené podnikateľské riziko premietnuté do neprimerane vysokých úrokových sadzieb je neúmerne prenášané na spotrebiteľa. Preto súd túto časť Zmluvy č. 1 a č. 3 upravujúcu úrok vo výške 44,50 % ročne považuje za absolútne neplatnú, a to pre jej rozpor s dobrými mravmi. Z tohto dôvodu súd žalobu v časti uplatneného nároku na zaplatenie úroku vo výške 44,50 % ročne zo sumy 679,39 Eur od 04.03.2014 do zaplatenia a úroku vo výške 44,50 % ročne zo sumy 417,71 Eur od 04.03.2014 do zaplatenia zamietol. Súd preskúmal aj súladnosť uplatneného nároku na zaplatenie úroku vo výške 23,40 % ročne zo sumy 1.703,96 Eur od 04.03.2014 do zaplatenia s dobrými mravmi a zistil, že pri priemernej úrokovej miere úverov poskytnutých v eurách v segmente spotrebiteľských a ostatných úverov pre domácnosti (S.14+S.15) od 1 roka do 5 rokov, ktoré na svojom webovom sídle uverejnila Národná banka Slovenska vo vzťahu k Zmluve č. 2 (jún 2013) vo výške 15,77 %, je táto úroková sadzba 23,40 % ročne primeraná. Preto žalobe v tejto časti vyhovel a priznal žalobcovi právo na zaplatenie úroku vo výške 23,40 % ročne zo sumy istiny úveru 1.703,96 Eur od 04.03.2014 (od zosplatenia úveru) do zaplatenia. Z obsahu oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úverov, ako aj z písomného vyjadrenia žalobcu zo dňa 02.03.2015 vyplýva, že žalobca si vo vzťahu ku všetkým trom úverom uplatnil aj poplatky za poistenie. Vo vzťahu k tomuto uplatnenému nároku musí súd konštatovať, že presná výška poplatkov za poistenie nie je súčasťou Zmlúv č. 1, 2 a 3, ktoré zmluvné strany podpísali. V Zmluvách č. 1, 2 a 3 je uvedený iba poplatok za poistenie 3,33 %, pričom tieto ustanovenia Zmlúv nie sú pre spotrebiteľa zrozumiteľné z dôvodu, že neobsahujú údaj, z akej sumy sa tento poplatok počíta a za aké obdobie. Z bodu 3 Zmlúv vyplýva povinnosť žalovaného platiť poplatky za poistenie, avšak z tohto ustanovenia nie je zrejmá presná výška tohto poplatku, ktorá by kolidovala s tým, v akej výške si poplatok za poistenie uplatnil žalobca. Preto súd tieto ustanovenia Zmlúv č. 1, 2 a 3 považuje pre spotrebiteľa za nezrozumiteľné a v zmysle § 53 ods. 4 písm. v) Občianskeho zákonníka za neprijateľnú podmienku, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Preto aj vo vzťahu k tomuto nároku súd žalobu žalobcu zamietol. Žalobca sa domáhal zaplatenia nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo vzťahu k Zmluve č. 1 vo výške 38,70 Eur, ktorá v zmysle písomného vyjadrenia žalobcu zo dňa 02.03.2015 pozostáva z troch upomienok, vo vzťahu k Zmluve č. 2 vo výške 28,60 Eur, ktorá v zmysle písomného vyjadrenia žalobcu pozostáva z dvoch upomienok a vo vzťahu k Zmluve č. 3 vo výške 30,70 Eur, ktorá pozostáva z troch upomienok, pričom všetky náklady sú v rôznej výške s rôznymi dátumami bez bližšej špecifikácie. Z listinných dôkazov predložených žalobcom, ako aj z jeho písomného vyjadrenia zo dňa 02.03.2015 nevyplýva, ako žalobca dospel presne k tejto výške nákladov. Tiež nie je zrejmé, o aký druh týchto úkonov, ku ktorým sa tieto náklady viažu, vlastne išlo, čo má nepochybne vplyv na možnosť súdu preskúmať reálnosť vynaložených nákladov v zmysle prehľadu predloženého žalobcom. Preto aj vo vzťahu k tomuto nároku súd žalobu žalobcu zamietol, a to z dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno. Žalovaný nedodrжал dohodnuté splátky úveru, čím porušil povinnosť stanovenú v Zmluvách č. 1, 2 a 3. Žalobca tak v zmysle bodu 4.1. písm. a) Zmlúv č. 1, 2 a 3 vyhlásil mimoriadnu splatnosť všetkých troch úverov ku dňu 04.03.2014. Nakoľko žalovaný k tomuto dňu zostatky úverov nezaplatil, dostal sa do omeškania s plnením týchto peňažných záväzkov, a preto súd žalobcovi v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s vyššie citovanými zneniami § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, priznal právo na zaplatenie úrokov z omeškania v zákonnej výške 5,25 % ročne zo sumy 581,40 Eur (dlžná istina úveru podľa Zmluvy č. 1) od 5.3.2014 (deň nasledujúci po mimoriadnej splatnosti úveru) do zaplatenia, vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.668,45 Eur (dlžná istina úveru podľa Zmluvy č. 2) od 5.3.2014 do zaplatenia a vo výške 8,25 % ročne zo sumy 268,84 Eur (dlžná istina úveru podľa Zmluvy č. 3) od 5.3.2014 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol, a to vzhľadom na výšku nároku na zaplatenie úrokov z omeškania uvedenú v petite žaloby. Vychádzajúc z celkovej hodnoty nárokov, ktoré si žalobca uplatnil v žalobe, vrátane tých v kapitalizovanej podobe predstavujúcej sumu 5.266,83 Eur (úspech žalobcu vo výške 3.461,94 Eur + neúspech žalobcu vo výške 1.804,89 Eur), predstavuje úspech žalobcu v percentuálnom vyjadrení 65,73 % a neúspech 34,27 %. Pretože žalobca mal úspech len čiastočný, súd v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. priznal žalobcovi právo na náhradu pomerných trov konania v rozsahu 31,46 % z celkových trov konania (pomer úspechu

65,73 % po odpočítaní neúspechu v rozsahu 34,27 %). Preto súd priznal žalobcovi náhradu trov konania pozostávajúcich z pomernej časti zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 63,71 Eur (31,46 % zo sumy zaplateného súdneho poplatku 202,50 Eur). Okrem toho súd priznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, a to za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastupovania zo dňa 28.11.2014 a podanie žaloby zo dňa 14.01.2015) po 131,14 Eur, režijný paušál 2 x 8,04 Eur, teda spolu 278,36 Eur, čo po zvýšení o 20 % daň z pridanej hodnoty, ktorej platcom je právny zástupca žalobcu, predstavuje trovy právneho zastúpenia vo výške 334,03 Eur. Súd vzhľadom na pomerný úspech uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 105,09 Eur (31,46 % z trov právneho zastúpenia 334,03 Eur).

3. Proti rozsudku okresného súdu v časti zamietnutia žaloby v časti 266,03 eur a trov konania, dal odvolanie žalobca. Uviedol, že z úveru zo dňa 19.6.2013 súd priznal len nárok na vydanie zostatku nezaplatenej istiny poskytnutého úveru 1.668,45 eur, ako keby mal byť úver bezúročný a bez poplatkov. Napriek tomu súd priznal úrok z tohto úveru vo výške 23,40 % ročne. Má za to, že nie je zrejmé, prečo súd nepriznal aj kapitalizované úroky do zosplatnenia, ak priznal zmluvné úroky od splatnosti do zaplatenia. Celkovo malo byť priznaných 1.934,48 eur, a nie 1.668,45 eur. Podľa žalobcu zdôvodnenie zamietnutia v tejto časti sa v rozsudku nenachádza, čo považuje za vadu rozhodnutia. Podľa názoru žalobcu je napadnutý rozsudok nepreskúmateľný, pretože prvostupňový súd presne neuviedol, akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil, a z akých skutočností vychádzal. Podľa žalobcu sa súd prvého stupňa v rozpore s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. nevysporiadal dostatočne so skutkovým ani právnym posúdením veci. Navrhol preto zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

4. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok na neverejnom zasadnutí, v dôsledku čoho nebolo na odvolacom pojednávaní priamo zopakované, či doplnené dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie. Právnym dôsledkom takéhoto preskúmania veci je viazanosť odvolacieho súdu skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie. Nakoľko však rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, bol termín verejného vyhlásenia rozsudku uverejnený v zákonom stanovenej lehote na úradnej tabuli súdu a na internete.

5. Pri preskúvaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Po takomto preskúvaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

6. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Na týchto správnych skutkových zisteniach a posúdení sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie a dôvodmi tam uvedenými (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

7. Z podaného odvolania a tam uvedených dôvodov vyplýva, že odvolanie sa týka zamietavého výroku rozsudku v časti 266,03 eur, kde odvolací súd nezistil pochybenia pri právnom posúdení tejto zamietnutej časti nároku žalobcu, potom rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne v tejto časti potvrdil.

8. Odvolacia námietka žalobcu, že v rozsudku sa nenachádza zdôvodnenie zamietnutia žaloby v tejto časti, nie je dôvodná. Súd prvej inštancie presvedčivým spôsobom zdôvodnil zamietnutie žaloby aj v tejto žalobcom namietanej časti. Preto odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej zamietavej časti vo veci samej ako vecne správne. Odvolací súd sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie v jeho zamietavej časti (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

9. Odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie aj vo výroku o náhrade trov konania. Pri náhrade trov konania súd mohol vychádzať z § 142 ods. 2 O.s.p. Navyše dôvody odvolania sa vôbec nevenujú tomuto výroku rozsudku. Pri viazanosti dôvodmi odvolania odvolací súd nevidel dôvod, aby bližšie tento výrok preskúmal.

10. Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný a žalovanému žiadne trovy nevznikli, preto odvolací súd sporovým stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

11. Rozhodnutie senátu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).